

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/893/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113222645
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kalmanová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4113222645.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a JUDr. Vladimíra Novotného, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: S. B., bytom N. XXXX/X, zastúpená JUDr. Luciou Čavojskou, advokátkou v Nitre, Štefánikova 5, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS Petzvalova 12 Nitra, o zaplatenie sumy 3.300,32 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Nitre zo dňa 11. februára 2014 č. k. 14C/220/2013-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti výrokov o trovách konania účastníkov potvrdzuje.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3.297,- eur s 9 % úrokom z omeškania od 06.12.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 3,32 eura zamietol a žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 4 ods. 3, 4, 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, k 05.03.2007, § 39, § 40, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že na základe zmluvy z 05.03.2007 poskytol žalobca žalované finančné prostriedky vo výške 3.319,42 eura, úver mal splácať v splátkach 86,20 eura mesačne po dobu 72 mesiacov, pri RPMN 26,2 % ročne a žalovaná mala za úver zaplatiť celkove sumu 6.206,55 eura (72 x 86,20 eura). Konštatoval, že ust. § 497 Obchodného zákonníka umožňuje veriteľovi poskytnúť finančné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť za ne úroky. Napriek tomu, že zmluvu o úvere je potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľskú a posudzovať ju podľa ust. Občianskeho zákonníka a o spotrebiteľských úveroch, ani jeden z týchto predpisov nevyklučuje nárok veriteľa na dohodnutý úrok z úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 neurčuje, že zmluva musí obsahovať výšku úrokovej sadzby, ale upravuje iba povinnosť dojednať ročnú percentuálnu mieru nákladov s tým, že ak nie je uvedená, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Až novelou zákona účinnou od 01.01.2008 bolo zmenené ustanovenie § 4 ods. 2 citovaného zákona tak, že zmluva musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu, v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu. Predmetná zmluva bola uzavretá pred účinnosťou novely zákona, nemusela obsahovať údaj o výške ročnej úrokovej sadzby, a preto súd námietky žalovanej a vedľajšieho účastníka, že zmluvu pre absencie údajov k úrokovej sadzbe je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov neakceptoval a považoval ich

za účelové. Rovnako za neopodstatnené vyhodnotil námietky žalovanej a vedľajšieho účastníka, že maximálna výška odplaty je určená štátom za poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa Nariadenia vlády SR, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru pri spotrebiteľskom úvere do 6.500,- eur pri zmluvnej splatnosti na 5 rokov určená výškou 31,96 %, pričom dohodnutá odplata za úver je 86,98 %. V danej veci maximálna výška odplaty bola stanovená na obdobie prvého štvrtroka r. 2008 a zmluva o úvere bola uzatvorená pred dátumom účinnosti tohto nariadenia. V úverovej zmluve nebola medzi účastníkmi zmluvy dohodnutá úroková sadzba. V ust. § 1 Hlavy V. úverových podmienok je určená výška úroku ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru v danom prípade 86,20 x 72, čo je 6.206,55 eura , 3.319,42 výška úveru, navýšenie úveru je o sumu 2.887,13 eura za 6 rokov splácania istiny. Výška ročného úroku bola 14,50 %. V čase poskytnutia úveru pri priemernej úrokovej miere úverov obchodných bánk pre spotrebiteľské úvery boli úroky v rozmedzí od 12,26 do 14,17 % ročne. S poukazom na výšku týchto úrokových mier skonštatoval súd prvého stupňa, že žalobcom poskytnutý úver žalovanej nie je možné hodnotiť ako neprimerane vysoký berúc do úvahy výšku zapožičanej sumy, dobu splácania a mesačnú výšku splátky, keďže žalobca poskytol úver na pomerne dlhé obdobie 6 rokov a žalovaná mu mala úver splácať po 86,20 eura mesačne. V danom prípade preto žalobcovi náleží navýšenie požičanej sumy vo forme úroku z úveru. Keďže žalobca jej poskytol prostriedky na užívanie mohol dohodnúť odmenu, ktorá predstavuje v danom prípade úrok z úveru. Úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy a dohodnuté podmienky nevyhodnotil súd ako neprijateľné. Uzavrel, že žalobca si nenárokujú na zaplatenie sankcií, zmluvných pokút či iných poplatkov. Žalovaná suma 3.300,32 eura pozostáva z neuhradenej sumy 35. splátky 41,51 eura, z úroku z úveru po splatnosti 34. a 35. splátky 69,41 eura a z nezaplatených 36. a 72. splátky 3.189,40 eura. Žalobca si do vymáhanej sumy započítal aj náklady na vymáhanie 3,32 eura, ktoré nepreukázal, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Namietanú zmluvnú podmienku týkajúcu sa zmluvnej pokuty nepovažoval za neprijateľnú, pričom v konečnom dôsledku poukázal na to, že aj žalovaná a zástupkyňa vedľajšieho účastníka sa vyjadrovala k zmluvnej pokute vo výške 963,58 eura, ktorá bola uplatnená žalobou proti rozhodcovi, pričom v predmetnom konaní si žalobca túto zmluvnú pokutu neuplatnil. Zmluvá pokutu dohodnutá vo všeobecných podmienkach vo výške 8 % z dlžnej sumy podľa názoru súdu nie je možné považovať za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi, rovnako tak zmluvnú podmienku - revolvingový úver, pretože úverová zmluva neobsahuje konkrétne ustanovenie o poskytnutí revolvingového úveru žalovanej, tieto ustanovenia sú uvedené vo všeobecných úverových podmienkach. Rozhodcovskú doložku, ktorú namietala zástupkyňa vedľajšieho účastníka, súd už vyhlásil za neprijateľnú a neplatnú, poukázal na rozsudok Okresného súdu v Nitre č. k. 14C/288/2011-72 z 24.09.2012, preto sa s touto námietkou súd ďalej nezaoberal. K námietke o neprijateľnosti zmluvnej dohody o zrážkach zo mzdy konštatoval, že táto zo strany žalobcu nebola uplatnená, preto na ňu neprihliadol. Pokiaľ ide o drobné písmo súd uviedol, že táto skutočnosť nemôže zakladať neplatnosť úverovej zmluvy, žalovaná mala možnosť si tieto nechať vysvetliť zo strany žalobcu a ak by si nimi nesúhlasila, nebola nútená zmluvu uzavrieť. K námietke, že úverové podmienky neboli podpísané žalovanou a preto nimi nie je viazaná konštatoval, že napriek tomu, že podpis na zmluvných stranách je obsiahnutý len na prvej z nich, pričom na lícnej strane úverovej zmluvy bolo vyhlásené, že úverové podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nespôsobuje neplatnosť dojednaní vo všeobecných úverových podmienkach. Súčasťou písomne uzatvorenej zmluvy sa stávajú i listiny označené v rámci zmluvných dojednaní súčasť zmluvného textu, i keď neboli podpísané. V ostatných častiach úverovej zmluvy súd nezistil žiadne podmienky, ktoré by bolo potrebné vyhlásiť za neprijateľné a ktoré by boli v rozpore s dobrými mravmi či ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch alebo Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil a pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, žalovaná v konaní, ktorú zastupoval nebola úspešná, preto mu náhrada neprináleží.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na to, že súd si v rozsudku protirečí, keď na jednej strane tvrdí, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy a na druhej, že v zmluve nie je uvedená úroková sadzba, čo vysvetľuje tým, že si vraj pletie pojmy úrok, úroková sadzba a že v skutočnosti síce v zmluve nie je uvedená, ale je uvedená v úrokových zmluvných podmienkach, kde je úrok definovaný ako podiel rozdielu sumy, ktorý mala zaplatiť a sumy poskytnutého úveru a tento si mala doma vypočítať. Táto argumentácia je pre ňu neprijateľná, pretože popiera účel ustanovení zákona o povinnosti uviesť určité údaje v zmluve pre ich dôležitý

charakter. Je zjavné, že povinnosť dodávateľa uvádzať určité údaje priamo a transparentne v zmluve nie je samoučelná, ale má pomôcť spotrebiteľovi lepšie sa rozhodnúť pri výbere služby. Ak zmluva neobsahuje ustanovenie o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov, priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. V tomto prípade zmluva neobsahovala tieto ustanovenia, a preto je úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru súdu zmluva nie je v rozpore s dobrými mravmi, k čomu poukázala na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov vykladajúcu problematiku dobrých mravov v spotrebiteľských zmluvách. Pokiaľ ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky v dohodách o zrážkach zo mzdy, dohode o revolvingovom úvere poukázala na rozhodnutia KS Košice sp. zn. 3Co/353/2012, 17Cb/95/2009 a ďalšie. Pokiaľ ide o drobné, ťažko čitateľné písmo ide o jasnú nekalú zmluvnú podmienku, preto je nemysliteľné očakávať od spotrebiteľa, vlastne od kohokoľvek, aby na oboznámenie sa so zmluvou potreboval technické pomôcky. Nekalou obchodnou praktickou je aj komplikovaný text zmluvy, ťažko zrozumiteľný aj je pre právnik, nie to ešte pre laika. V závere uviedla, že súd sa kľúčovo drží právnych predpisov platných ku dňu uzatvorenia zmluvy, pričom ich vykladá výrazne pozitívne bez toho, aby zohľadnil imperatívnu ochranu spotrebiteľa ako slabšieho prvku v zmluvnom vzťahu. Súd sa pri problematike retroaktivity zaoberal výlučne slovenskými právnymi predpismi, právne akty Európskej únie zjavne vôbec nebral na zreteľ ani len z toho hľadiska, že právo v EÚ už v čase uzatvorenia zmluvy upravovalo ochranu spotrebiteľa na vysokej úrovni, preto uvažovať o retroaktívite nie je potrebné.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Stotožnil sa so závermi súdu prvého stupňa a poukázal na to, že argumentácia žalovanej je účelová, pretože je nepopierateľné, že posudzovaná úverová zmluva bola uzatvorená 05. 03. 2007, a preto musí byť posudzovaná v zmysle právnych predpisov platných v čase jej uzatvorenia. V tomto čase zákon č. 258/2001 Z. z. nezakotvoval povinnosť uvádzať ročnú úrokovú sadzbu úveru a jej neuvedenie nespájal so sankciami, okrem údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, v ktorom prípade bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle odborných ekonomických definícií je rozdiel medzi úrokom a úrokovou sadzbou, pretože úrok je príjem, dôchodok plynúci z kapitálu, je to cena peňazí na získanie peňazí niekoho druhého a takúto sumu musí zaplatiť dlžník veriteľovi. Úroková sadzba je úrok vyjadrený ako percentá z požičiavaného kapitálu (istiny), tieto sa vyjadrujú ako počet percent za jeden rok a v obchode s peniazmi zaujíma dôležité miesto cena peňazí. Ten, kto požičiava nakupuje dlh, a preto cena tohto nákupu je pre neho nákladom výpožičky. Naproti tomu pre predávajúceho požičiavateľa je obdržaná cena za úver výnosom. V čase uzatvorenia spornej zmluvy zákon č. 258/2001 Z.z. nevyžadoval, aby zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovali ročnú úrokovú sadzbu, preto jej absencia nemôže mať za následok, že úver sa bude posudzovať ako bez poplatkov a bez úroku, čo záväzne judikoval aj KS Košice v uznesení sp. zn. 1Co/159/2012. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj úverové podmienky a klient svojím podpisom potvrdil, že bol s nimi oboznámený, že sú mu zrozumiteľné a považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas, že je s nimi viazaný. Táto skutočnosť je uvedená aj v úverových zmluvných podmienkach. Z toho je zrejmé, že dojednania upravené v UZP sú dojednania uzatvorenými písomne rovnako ako ostatné zmluvné dojednania. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a v Košiciach. V danej veci bolo preukázané, že došlo k platnému uzatvoreniu úverovej zmluvy, v zmluve boli vymedzené zmluvné strany, záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky uvedené v dohode a záväzok dlžníka poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky a zmluva obsahuje tiež ustanovenia o tom, že žalovaná ako klient spoločnosti bola s nimi oboznámená, tieto sú pripojené k samotnej zmluve, a preto je potrebné vyvodiť záver, že sú súčasťou zmluvy v písomnej zmluve. V nadväznosti na uvedené uviedol, že písomná forma právneho úkonu spočíva v tom, že obsah prejavenej vôle je zachytený v texte listiny. Písomnosť musí navonok predstavovať jeden uzavretý celok, aby sa zabránilo manipulácii s jeho jednotlivými časťami. Žiadny právny predpis neustanovil, kde má byť na listine zachycujúci písomný prejav vôle umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala sa vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony, napr. závet, ohľadne iných listín je potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred bezúčelným formalizmom. Pokiaľ ide o súlad zmluvy s dobrými mravmi uviedol, že iba poukaz žalovanej na rozsiahlu judikatúru považuje za nedostatočný a neurčitý, pretože ani žalovaná v náznaku neuviedla, prečo by práve prejednávany nárok mal byť v rozpore s dobrými mravmi. Za právne irelevantné považuje poukazovanie na rozsudky okresných súdov, pretože platí, že nie každé rozhodnutie súdu sa stáva judikátom. Tvrdenie, že súd sa kľúčovo drží právnych predpisov platných a účinných ku dňu uzavretia zmluvy považuje za neopodstatnené, pretože je zrejmé, že právne vzťahy vzniknuté pred dňom účinnosti konkrétneho

právneho predpisu vzťahujúceho sa na daný zmluvný vzťah nemôžu byť v jeho zmysle posudzované, pretože by došlo k retroaktivite. Aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5SŽ/20/2009 vyplýva, že k imanentným znakom právneho štátu patrí aj princíp právnej istoty a ochrana dôvery občana v právny poriadok a jeho súčasťou je i zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov. V tomto duchu je vysvetľovaná aj retroaktivita v teórii práva. Princíp retroaktivity sa dotýka najmä právnych úkonov a individuálnych právnych aktov, ktoré vznikli na základe skoršieho zákona. Z hľadiska pravej a nepravej retroaktivity je dôležitou otázkou najmä ochrana nadobudnutých práv, ktoré v zmysle princípu a retroaktivity nesmie lex posterior zrušiť ani zhoršiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP pri súčasnom verejnom vyhlásení rozsudku za splnenia podmienok uvedených v § 214 ods. 3 v spojení s § 156 ods. 3 OSP dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Predmetom konania je návrh žalobcu na zaplatenie sumy 3.300,32 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 06.12.2010 do zaplatenia. Návrhu predchádzalo konanie vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 14C/288/2011, v ktorom súd rozsudkom zo dňa 24.09.2012 zrušil rozhodcovský rozsudok rozhodcu JUDr.

Radima Kuchtu, so sídlom Sibírska 2, Holíč, sp. zn. 5-A846/2011 z 23.11.2011 a žalobkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. S poukazom na právoplatné zrušenie rozhodcovského rozsudku a ust. § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní súd pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe, t.j. žalobe, ktorá bola podaná proti rozhodcovi 23.05.2011 na zaplatenie sumy 2.460,14 eura s prísl. a zmluvnej pokuty 963,58 eura. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou, ako dlžníčkou 05.03.2007 úverovú zmluvu, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eura (100.000,- Sk). Úver sa žalovaná zaviazala vrátiť formou 72 pravidelných mesačných splátok po 86,20 Euro a celkovo mala zaplatiť sumu 6.206,55 eura. Žalovaná porušila zmluvné podmienky, keď riadne a včas poskytnutý úver nesplácala, preto v zmysle Hlavy VI. § 3 písm. a) ju vyzval listom z 26.02.2010 k splateniu zostatku úveru vo výške 3.427,27 eura. Táto suma pozostávala z nezaplatenej istiny 2.460,14 eura (výška úveru), úroku 3,32 eura a zmluvnej pokuty 963,58 eura. Žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 3.300,32 eura pozostávajúcej z istiny po splatnosti 35. splátky v sume 41,51 eura, zo sumy 69,41 eura predstavujúca úrok po splatnosti 34. a 35. splátky a sumu 3.189,40 eura nezaplatenú 36. až 72. splátku úveru. Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3.297,-- eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 06.12.2010 do zaplatenia a žalobu v časti o zaplatenie sumy 3,32 žalobu zamietol. Predmetom preskúmania odvolacím súdom je iba vyhovujúci výrok rozsudku, ktorým bola žalobcovi priznaná suma 3.297,-- eur s prísl. Výrok v zamietajúcej časti odvolaním napadnutý nebol, a preto nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. k 05.03.2007 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľ okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúce, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentnú mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a za bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady, uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ods. 4 cit. ustanovenia pri nesplnení podmienok podľa odseku 2, 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Súd prvého stupňa postupoval v intenciách zhora uvedenej platnej právnej úpravy, pričom v tomto smere dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a využíjúc postup podľa ust. § 219 ods. 2 OSP sa obmedzil len na skonštatovanie jeho správnosti. Na zdôraznenie správnosti týchto dôvodov reagujúc na odvolacie námietky žalovanej odvolací súd uvádza, že v čase poskytnutia úveru bol v platnosti zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, ktorý v § 4 ods. 2 pod písmenom a) až i) uvádzal okruh náležitostí, ktoré musela zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Podľa zákona jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol, okrem iných, údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny a iných poplatkov a ak ich nebolo možné uviesť, bolo treba uviesť súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chcel túto možnosť využiť. Absencia niektorej náležitosti v zmluve, vymedzená v tomto ustanovení, nie je sankcionovaná tým, že spotrebiteľský úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, ako uvádza žalobkyňa. Takýto následok má len nedostatok zmluvy spočívajúci v neuvedení ročnej percentuálnej miery nákladov. Iba v tomto prípade zákon absenciu tejto náležitosti výslovne spája s následkom úveru bez úroku a poplatku. Z uvedeného dôvodu preto úverová zmluva obsahujúca ročnú percentuálnu mieru nákladov (26,2%) a úrok (sumu úrokov) zistiteľný ako rozdiel poskytnutej výšky úveru a konečnej výšky úveru obsahovala predpísané náležitosti a nie je možné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Je potrebné prisvedčiť súdu prvého stupňa, že až novelou účinnou od 01. 01. 2008 zákonodarca uviedol povinnosť uvádzať do úverovej zmluvy aj úrokovú sadzbu s následkom, že ak zmluva túto neobsahovala, úver sa považoval za bezúročný a za bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z. v znení od 01.01.2008). Rovnako absencia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov mali za následok, že úver sa s účinnosťou od 01. 01. 2008 považuje za bezúročný a za bez poplatkov. K odvolacej námietke o rozpore zmluvy s dobrými mravmi odvolací súd konštatuje, že žalovaná neuviedla konkrétne dôvody, pre ktoré by mala byť zmluva z tohto dôvodu neplatná, nekonkretizovala, ktoré jej ustanovenia, prípadne náležitosti sú v rozpore s dobrými mravmi a spôsobujú neplatnosť zmluvy. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu, s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka tak nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť, ale upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerancie a morálneho charakteru konajúcich. K prípadnej neplatnosti zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi v časti úrokov z omeškania je potrebné uviesť, že úroky dohodnuté pri peňažnej pôžičke predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník ani iné predpisy neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke poskytnúť úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov bola závislá len od dohody účastníkov a že nepodlieha žiadnemu obmedzeniu. Toto obmedzenie vyplýva aj z § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom ale iba neprímerane vysoké úroky sa všeobecne považujú za odporujúce dobrým mravom. Takou je spravidla výška úrokov, ktorá v čase ich dojednania podstatne presiahla úrokovú mieru obvyklú pri poskytovaní pôžičiek peňažnými ústavmi. V posudzovanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu výška úroku 14,50% nebola neprímeraná a v rozpore s dobrými mravmi, pretože priemerné úrokové miery z úrokov obchodných bánk pre spotrebiteľské úvery v roku 2007 boli od 11,30 do 13,73 % ročne. Dohodnutý úrok je v rozsahu priemernej úrokovej miery úrokov obchodných bánk a podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú úrokovú mieru pri poskytovaní pôžičiek, resp. úverov peňažnými ústavmi. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom súdu prvého stupňa, že drobné písmo uvedené v zmluve nie je nekalovou zmluvnou podmienkou, pretože žalovaná sa mala možnosť so zmluvou oboznámiť a dať si vysvetliť jej obsah. Iba skutočnosť, že text je podľa nej komplikovaný a ťažko zrozumiteľný, nespôsobuje neplatnosť zmluvy, pretože obsahuje štandardný text vyplývajúci z ustanovení právnych predpisov a praxe, a ak jej text zmluvy nebol zrozumiteľný, mala možnosť požiadať o jeho vysvetlenie. Svojím podpisom potvrdila, že sa s textom oboznámila a porozumela jeho obsahu, preto odvolací súd túto námietku žalovanej považoval za účelovú.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP, úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, preto náhradu nepožadoval.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.